

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

ELS VICIS I LES VIRTUTS

La caritat

Però hi ha un amor més gran, un amor que ve de Déu i es dirigeix cap a Déu, que ens capacita per estimar Déu, per a fer-nos amics seus, per a estimar el proïsme com Déu l'estima, amb el desig de compartir l'amistat amb Déu. Aquest amor, a causa de Crist, ens empeny allí on humanament aniríem: és amor als pobres, als qui no són amables, als qui no ens estimen i no són agraïts. És amor a qui ningú no estimaria; fins i tot a l'enemic. Això és «teològic», això ve de Déu, és obra de l'Esperit Sant en nosaltres.

Jesús predica, al sermó de la muntanya: «Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells qui els estimen. I si feu bé als qui us fan bé, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors» (Lc 6,32-33). Recordem això: «Estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi.»

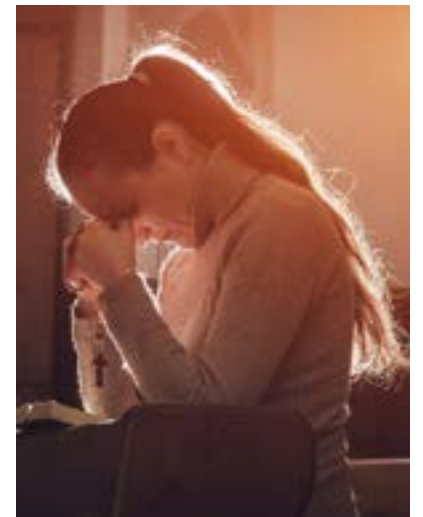
L'amor és caritat. De seguida ens adonem que és un amor difícil, de fet impossible de practicar si no vivim en Déu. L'amor és la «porta estreta» per on haurem de passar per entrar al regne de Déu. Perquè al final de la vida no serem jutjats per l'amor genèric, sinó que serem jutjats precisament per la caritat, per l'amor que hem tingut, en termes concrets. I Jesús ens diu això tan bonic: «En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40).

Dimecres, 15 de maig de 2024

REFLEXIONS

Reverència, acceptació i humilitat òntica (II)

La idea de do no és irrellevant i creiem que és interessant recuperar-la justament en el debat que suscita el transhumanisme. La filosofia del do, però, no ha de conduir, necessàriament, a la passivitat ni al quietisme enfront d'allò rebut. Acol·lir el do rebut i agrair-lo no significa mantenir-se indiferent a les seves mancances i febleses, tampoc a les malalties i sofriments lligats a aquest do. Acol·lir el do i estimar-lo significa desenvolupar-lo. La qüestió clau és com fer-ho. La idea de do no remet, necessàriament, a la idea creença. El do pot ser donat per algú; però també pot ser la resultant d'una cadena fortuïta d'esdeveniments. Sigui l'existència fruit de l'atzar i de la necessitat, en paraules de Jacques Monod (1910-1976), o sigui conseqüència de la voluntat d'un creador, el cas és que l'existència és quelcom donat, rebut, no cercat per un mateix. Hom es troba existint (*étant donné*, en paraules de Jean-Luc Marion), sense haver-ho planificat. Segons la filosofia del do que esbossa Michael Sandel (1953), un dels pensadors nord-americans més crítics amb el transhumanisme, el do ha de ser acollit, conreat i, finalment, objecte de gratitud. El primer moment és l'acolliment, l'acceptació d'allò que ens ha estat donat. Per això, cal prendre'n consciència, adonar-se'n i ser capaç d'identificar els talents amagats. El segon moment és el del conreu, el treball sobre un

mateix, l'exercitació dels dons rebuts mitjançant l'educació i l'esforç i, finalment, advé el tercer moment, que és l'agraïment per tot allò rebut. Aquest agraïment exigeix donar allò rebut a la comunitat humana. Els ideòlegs transhumanistes, en canvi, consideren que cada ésser humà és lliure de rebre o no el do; d'acceptar-lo o de refusar-lo. Parteixen de la convicció que cada ésser humà té dret a aspirar als dons que l'altre ha rebut per naturalesa i que, mitjançant l'alteració biotecnològica, pot aspirar als mateixos béns que l'altre. Ningú no està condemnat a suportar les seves limitacions, ni haver de sentir enveja en comparar els dons que ell ha rebut amb els que els altres han rebut.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ez 24,15-24 / Sl: Dt 32 / Mt 19,16-22]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev. fund. eudistes; sant Magí (s. III), ermità a Brufaganya (Conca de Barberà); sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Dimarts [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32 / Mt 19,23-30]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc a Claravall i doctor de l'Església; sants Cristòfor i

Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Dimecres [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximia, mrs., patrons de Blanes; santa Ciriaca, viuda mr.

22. □ Dijous [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14]. Benaurada Verge Maria

Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Divendres [Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.

24. ■ Dissabte [Ap 21,9b-14 / Sl 144 / Jo 1,45-51]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de

Vialar, vg., fundadora; santa Àurea, vg. i mr.

25. ■ Diumenge vinent, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Js 24,1-2a.15-17.18b / Sl 33 / Ef 5,21-32 / Jo 6,60-69]. Lleida i Urgell: sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; sant Genís, còmic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patricia.

Diumenge XX de durant l'any (B)

COMENTARI

«Si no mengueu la carn del Fill de l'home no podeu tenir vida»

En el discurs eucarístic que anem llegint aquestes diumenges a partir de la multiplicació de pans i peixos, Jesús insisteix en dos aspectes: creure en ell i menjar la seva carn. No són dues coses contraposades sinó complementàries. Avui de manera especial insisteix en la necessitat de menjar la seva carn: *Jo soc el pa viu baixat del cel. Qui menja aquesta pa, viurà per sempre. Més encara: el pa que jo donaré és la meua carn, perquè doni vida al món.* Si abans ens deia el Senyor que calia creure en ell per a tenir vida, ara subratlla que cal menjar-lo per a posseir aquesta vida. Evidentment els jueus no ho entenen: menjar la carn de Jesús? Com pot ser això? Nosaltres sabem que es tracta de rebre'l en l'Eucaristia, de menjar el seu cos i la seva sang en el convit eucarístic. El pa i el vi s'han transformat en el seu cos i en la seva sang. Per això Jesús insisteix: *Si no mengueu la carn del Fill de l'home i no beueu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres.* I especifica de quina vida es tracta: *Qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna i jo el resuscitaré el darrer dia.* Rebre Jesús en el banquet eucarístic és garantia de participar en el banquet que no acabarà mai, en el convit de tots els ressuscitats. Aquesta és una de les grans diferències amb el manà: *No és com el que van menjar el vostres pares. Ells va morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.* D'aquesta manera allò que anunciava la primera lectura es fa plena realitat: *Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu.* Els Proverbis, llibre sapiencial, convida a adquirir saviesa que és vida; Jesús a posseir la vida eterna. Sant Pau ens recorda que vol dir menjar el cos de Crist: *Mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor; no begueu massa; deixeu que us ompli l'Esperit Sant; exhorteu-vos amb salms; canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare en nom de Jesucrist.* Creure en Crist i rebre'l en l'Eucaristia vol dir viure com ell.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 9,1-6)

La saviesa ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes. Prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seva taula. Després envia les serventes a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguin els il·letrats.» I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.»

► Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Sants del Senyor, / venereu-lo; venereu-lo i no us mancarà res. / Els rics s'empobriran, passaran fam, / però els qui busquen el Senyor no els faltirà cap bé. R.

Veniu, fills meus, escolteu-me; / us ensenyaré com heu de venerar el Senyor. / ¿Qui és l'home que estima la vida, / que vol viure temps i fruit de benestar? R.

Guarda't la llengua del mal, / que no diguin res de fals els teus llavis. / Decanta't del mal i fes el bé, busca la pau, / procura aconseguir-la. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,15-20)

Germans, fixeu-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap el que fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu d'aquells que no fan cas de res: més aviat mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor. No begueu massa, que el vi porta a la disbauxa. Deixeu que us ompli l'Esperit Sant. Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i cànctics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquesta pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengueu la carn del Fill de l'home i no beueu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna, i jo el resuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meua carn és un veritable menjar, i la meua sang és una veritable beguda. Qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

► Lectura del libro de los Proverbios (Prov 9,1-6)

La sabiduría se ha hecho una casa, ha labrado siete columnas, ha sacrificado víctimas, ha mezclado el vino y ha preparado la mesa. Ha enviado a sus criados a anunciar en los puntos que dominan la ciudad: «Vengan aquí los inexpertos»; y a los faltos de juicio les dice: «Venid a comer de mi pan, a beber el vino que he mezclado; dejad la inexperiencia y viviréis, seguid el camino de la inteligencia».

► Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor; / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Todos sus santos, temed al Señor, / porque nada les falta a los que lo temen; / los ricos empobrecen y pasan hambre, / los que buscan al Señor no carecen de nada. R.

Venid, hijos, escuchadme: / os instruiré en el temor del Señor; / ¿Hay alguien que ame la vida / y desee días de prosperidad? R.

Guarda tu lengua del mal, / tus labios de la falsedad; / apártate del mal, obra el bien, / busca la paz y corre tras ella. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,15-20)

Hermanos:

Fijaos bien cómo andáis; no seáis insensatos, sino sensatos, aprovechando la ocasión, porque vienen días malos. Por eso, no estéis aturcidos, daos cuenta de lo que el Señor quiere. No os emborrachéis con vino, que lleva al libertinaje, sino dejaos llenar del Espíritu.

Recitad entre vosotros salmos, himnos y cánticos inspirados; cantad y tocad con toda el alma para el Señor. Dad siempre gracias a Dios Padre por todo, en nombre de nuestro Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?». Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así, del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre».